Singurul învins în bătălia minților (II)

On Noiembrie 18, 2013

Pune-te în locul altora la nivel de consecințe pe care le ai de suportat, înainte să te ridici deasupra lor la nivel de competență și de superioritate.

Am vorbit în articolul anterior despre Dr. Frederick Chilton care în dorința de a se arăta un cunoscător al tărâmurilor umane cele mai înalte, cu intenția de a epata în domeniul psihiatriei, îndrăznește "nerușinarea" de a se arăta mai presus de însuși personajul fenomenal al psihiatriei, talentul excepțional numit Hannibal Lecter. El caută o izbândă în intimidarea realității, prin faptul că are mai multă autoritate în sanatoriul de lângă Baltimore, unde canibalul cel mai aprig, criminalul în serie, acest trimis al întunericului, Hannibal, este ținut prizonier.

Dar prizonierul scapă printr-un șiretlic psihiatric de mare finețe, lăsându-l pe Frederick Chilton fără cuvinte. Ba mai mult, Hannibal are umorul de a-l invita la "cină" pe amicul său, căutând să-i inducă astfel victimei sale preferate ideea de adevărată superioritate. Conștiința luminată de teorie a lui Frederick Chilton nu mai este în stare să surprindă noul elementelor psihice care i-ar putea domoli atitudinea sufletească și morală. Frica cea mai grea, coșmarul cel mai urât începe să-l bântuie cu asprime.

Doctorul se pierde de-a binelea, starea lui sufletească fiind condiționată de prevederi din viitor, fără susținerea puterii de voință în a vedea mai departe de momentul prezent. Se știe cât de greu își schimbă psihiatrii punctele de vedere, dar în cazul lui Frederick Chilton, orice ciripit de vrăbiuță se transformă în sunetul bătăii de aripi a unui vultur negru, fioros și înfometat care se apropie cu toată viteza de el, gata să-i sfâșie inima din piept.

Iată ce trebuie să reținem: nu poți captiva atenția cuiva dacă nu te deosebești de el prin curaj sau lașitate.

Un porumbel care se crede vultur începe să zboare haotic până la extenuare atunci când vulturul adevărat se năpustește asupra lui. Frederick Chilton nu mai este atent la lucrurile ce au raport cu ideile aflătoare în spiritul său, cu greu își mai fixează atenția asupra lucrurilor capabile să fie duse la bun sfârșit, uită complet de predispoziția pentru știință. Nu-i mai rămâne decât să alerge disperat după ajutor, știind că niciun ajutor nu poate opri glonțul plin de sânge al unei psihologii maniacale, pe care numai Hannibal Lecter este în stare să-l tragă din apropiere, fără greș. În surdină.

Leadership: Personalitatea ta își caută menirea în crearea unei identități plină de contradicții care rămâne în sfera cauzalității unei game largi de efecte secundare?

Eficiența ta în materie de performanță în utilizarea leadershipului, ca instrument de cercetare și înțelegere profundă a omului, este condiționată de o serie pierderi lăuntrice? Îți vine să renunți la tine însuți și la valorile care te caracterizează doar pentru a îmbrățișa un nou statut particular – de autoritate? Te asculți înainte să pornești un conflict cu tine însuți, datorat contradicției dintre cerința de prudențialitate și cerința extinderii de potențial?

A rămâne în sfera unei game largi de efecte secundare înseamnă să te opui oricărui impuls lăuntric spre superioritate, concomitent cu exprimarea dorinței de a face lucruri pe care în mod normal nu ți le dorești.

Înainte de a-ți extinde capacitățile de lider, înainte de a te dărui în totalitate științei înțelegerii omului, fii mai întâi un designer de interior care știe să construiască o personalitate trainică. Antrenează-te pentru un nou mod de a fi, fără să te consumi aiurea pentru lucruri care nu țin de tine, deci care să-ți permită să instalezi fără erori în viața ta noi particularități de realizare și afirmare.

Termenul design, astfel utilizat, privește atât creația unicat a structurii de caracter cât și producția de valori pozitive care, condiționând profilul atitudinal și moral, să te ajute la îmbunătățirea rezultatului de ansamblu în utilizarea leadershipului și practicarea științei persuasiunii.

Leadership: Îți desăvârșești evoluția prin strania perspectivă a unui EXIL abstract și ambiguu, în contrast cu sporirea dorinței de control și posesiune a unei puteri victorioase?

Când alergătorul ajunge la capătul puterilor și simte că trebuie să se oprească din alergat, el poate merge. Dacă însă continuă să depună mai mult efort decât îi permite organismul, își va pune viața în pericol.

În contextul științei de a face față cu succes ambițiilor înalte, prin verificarea acelei puteri de transformare în ceea ce privește eficiența condiționată de utilizarea temeinică a leadershipului, tendința prea puternică de extindere a științei sau o intenție personală manifestată într-un studiu de cercetare ar justifica doar până la o limită eforturile de dezvoltare și perfecționare.

Efortul care îl domină și îl depășește pe om, greu de controlat mai ales în primele faze ale ciclului de dezvoltare, se consumă în disputele interne înspre exterior. Singur se izolează în încercarea de a se reînnoi pe plan profesional. Altfel spus, intensitatea acelor activități de utilizare sau exploatare a resurselor "străine" în scopul lărgirii cunoașterii, provenite în urma manipulării subiecților umani într-un studiu al reacțiilor lor în fața alternativelor decizionale, este cu cât atât mai mare cu cât liderul-cercetător vrea să colecteze mai multă informație și cunoaștere necesare progresului său științific.

Dar, în acest mod, leadershipul se va plasa sub linia de plutire. Iar prin construirea unei credibilități tot mai șubrede și a unei autorități ineficace, rezonanța dintre lider și ceilalți oameni nu se mai produce, chiar dacă suprafața radiantă de transfer informațional se mărește. Drept urmare, nu-i mai rămâne decât să își desăvârșească evoluția prin strania perspectivă a unui exil abstract și ambiguu. Departe de orice înseamnă drum bun, departe de orice asociere cu oamenii din jur, departe de orice prilej de socializare.

Posesiunea unei puteri victorioase este o pătrundere în natura complexă a faptelor care se situează deasupra pragului emoțiilor de a trăi realitatea altora pe cheltuiala propriei tale condiții de marionetă în societate. Pune-te în locul altora înainte să te pui în fruntea lor.

Înainte de a practica leadershipul este important să conștientizezi ceea ce ești în relație cu tine însuți în timpul interacțiunii cu ceilalți din jur. Un învins care și-a primit pedeapsa pentru că a cutezat să se transforme într-un "extremist"?

A-ți desăvârși evoluția prin strania perspectivă a unui EXIL abstract și ambiguu înseamnă să te pronunți cu privire la competența ta de a judeca o cauză care împiedică punerea în mișcare a acțiunii de control asupra celorlalți oameni, punând preț pe explorarea valorilor (moralitatea, cinstea, non-agresiunea, onorabilitatea profesională) care te ajută să renunți manifestarea exacerbată a puterii.

Exilul abstract și ambiguu este de fapt o retragere în propria-ți libertate, în independența minții, analizându-ți profunzimea gândurilor și a psihicului din perspectiva unui terapeut care își observă singur tiparele și motivațiile, analizând care a fost șirul de circumstanțe care au dat naștere situației în care te afli tu.

Leadershipul este arta de a deveni altcineva în câmpul unei filosofii a științei care spune că nimeni nu poate fi deasupra lumii, ci doar egalul celor nedespărțiți de perfecțiune.

Singurul învins în bătălia minților este omul care reușește să fie mai mult decât îi cere condiția, idealurile și statutul, încât să se alinieze condiției de performer într-un domeniu pe care conștiința îl consideră "integru", dar pe care vanitatea îl consideră mult prea flexibil, moale și delăsător.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/singurul-invins-in-batalia-mintilor-II.html